

Υπάρχει πεπρωμένο και ποια η σχέση του με τον

Πόσες φορές ακούμε από διάφορους ανθρώπους να λένε: «Ήταν της μοίρας το γραμμένο» ή «Το πεπρωμένο φυγείν αδύνατον».

Σαν χριστιανοί φυσικά και δεν πιστεύουμε ότι υπάρχει πεπρωμένο ή μοίρα. Όμως ενώ καταδικάζουμε αυτές τις λέξεις και τις παραπάνω φράσεις δυστυχώς πολλές φορές το σκεπτικό και το νόημα του πεπρωμένου ή της μοίρας το βαπτίζουμε ως «θέλημα του Θεού» υιοθετώντας και καλλιεργώντας την έννοια τους.

Π.χ. κάποιος τραυματίζεται σοβαρά σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα και οι κάποιοι γνωστοί -άνθρωποι της Εκκλησίας- θέλοντας να «παρηγορήσουν» τη μητέρα του τραυματισθέντος ανθρώπου λένε «...ήταν θέλημα Θεού να το πάθει» με άλλα λόγια είναι σαν να λένε: «ήταν το γραμμένο του...(από τον Θεό)...να το πάθει»!

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι ο Θεός δεν είναι ο «προγραμματιστής» μιας προκαθορισμένης ζωής, μέσα στην οποία είμαστε άβουλες μαριονέτες. Αντιθέτως είμαστε δημιουργημένοι «κατ'είκόνα...» δηλαδή ελεύθεροι, έχοντας την δική μας θέληση και βούληση να κατευθύνουμε την ζωή μας σύμφωνα με τις επιλογές που

διαλέγουμε, σύμφωνα με την λογική και τα «πιστεύω» μας.

Το θέλημα του Θεού είναι ένα: Ο Θεός «...πάντας ανθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν...» (Τιμ.Α' 2:4).

Κάποιοι μπερδεύονται με το θέμα «Χρόνος-Θεός». Υποστηρίζουν λοιπόν ότι αφού ο Θεός γνωρίζει τα πάντα και επειδή για τον Θεό έχουν γίνει τα πάντα, άρα η ζωή μας είναι σκλαβωμένη κάτω από την «γνώση του Θεού» (επειδή τα ξέρει ο Θεός άρα έτσι πρέπει να γίνουν). Όμως αυτό είναι λανθασμένο.

Κατ' αρχήν θα πρέπει να αναλογιστούμε το εξής: από την μία λέμε ότι ο Θεός ξέρει τα πάντα...άρα όλα έχουν γίνει... άρα υπάρχει πεπρωμένο. Το ζήτημα όμως είναι ότι...ΔΕΝ γνωρίζουμε το τι ξέρει ο Θεός, άρα η γνώση του Θεού για το μέλλον μας δεν μπορεί να μας επηρεάσει αλλά ούτε και το έχει προκαθορίσει ο ίδιος!

Ο Θεός ως Άκτιστος δεν υπόκειται στον χωροχρόνο. Η ιδιότητά του αυτή του δίνει την δυνατότητα να γνωρίζει τα πάντα, όμως όχι διότι τα έχει «προγραμματίσει» πως θα γίνουν, αλλά διότι μπορεί και βρίσκεται και εκτός του χωροχρόνου. Για τον Θεό δηλαδή δεν υπάρχει «τώρα» ή «μετά», δεν υπάρχει μέλλον ή παρελθόν, για τον Θεό δεν υπάρχει χρόνος, γιατί δεν υπόκειται στον χρόνο όπως κάθε άλλο κτιστό ον (άγγελοι, άνθρωποι, ζώα...) ή και άψυχα αντικείμενα τα οποία επειδή βρίσκονται μέσα στον χωροχρόνο υπόκεινται στην φθορά.

Ο Θεός λοιπόν μπορεί να γνωρίζει το μέλλον και την κατάληξη του καθενός μας, όμως αυτό δεν σημαίνει ότι έχει προαποφασίσει το τέλος μας. Η έννοια την Παντογνωσίας του Θεού δεν πρέπει να συγχέεται με το «πεπρωμένο» του κάθε ανθρώπου.

Ο Θεός δεν προορίζει αλλά προγνωρίζει. Το θέλημα του Θεού είναι να σωθούν όλοι οι άνθρωποι και όχι να υποφέρουν. Μην κάνουμε λοιπόν τον Θεό συνένοχο με τα λάθη μας και ρίχνουμε την ευθύνη σ'Αυτόν.

Εάν κάποιος καπνίζει μανιωδώς και βγάλει καρκίνο στους πνεύμονες δεν ήταν «θέλημα Θεού» να το πάθει, αλλά δικό του «θέλημα». Διότι αυτός γνώριζε ότι με αυτό που κάνει κινδυνεύει να αρρωστήσει όμως συνέχιζε.

Πολλές φορές θέλοντας να απενεχοποιηθούμε για την κατάληξη κάποιων επιλογών μας λέγουμε ότι ήταν «Το θέλημα του Θεού» να γίνει αυτό. Όμως αυτό όχι μόνο δεν μας απαλλάσσει από την ευθύνη των πράξεών μας αλλά συγχρόνως γίνεται και αιτία μεγάλης αμαρτίας μιας και ρίχνουμε το «φταίξιμο» στον Θεό.

Ο Θεός είναι ο Κύριος της Ζωής και του Θανάτου. Όμως αυτό δεν σημαίνει ότι είναι υπεύθυνος για την διαχείριση της ελευθερίας μας. Διαχειριστές της ζωής μας είμαστε εμείς οι ίδιοι και αυτό ακριβώς είναι το μεγαλείο του Θεού μας, ότι μας αφήνει ελεύθερους να επιλέξουμε και να διαμορφώσουμε την ύπαρξή μας και την ζωή μας γενικότερα.

Δεν υπάρχει λοιπόν πεπρωμένο για κανέναν, δεν υπάρχει τίποτα προδιαγεγραμμένο για την ζωή μας. Σαν όντα που έχουμε την ελευθερία και το νου να κάνουμε της

επιλογές της ζωής μας είμαστε οι διαχειριστές και οι αρχιτέκτονες της πορείας μας στην ζωή αυτή αλλά και οι διαμορφωτές για την Ζωή μετά την ζωή.

αρχιμ. Πάυλος Παπαδόπουλος

Πηγή: imverias.blogspot.gr